

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

caput XXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

CAPVT XXVII.

ARGVMENTA.

1. *Qua sit maxima scientia, & optima sapientia hominis.*
2. *Quomodo rectè cognoscitur Christus.*
3. *Quatenus cognitio Christi non est trahenda ad carnem.*

S Postolus 1. Cor. 2. inquit: Nihil iudica-
ui me scire inter vos, nisi Iesum Chri-
stum, & hunc crucifixum, quem denun-
ciaui vobis non in sublimitate sermo-
nis aut sapientiae, sed in simplicitate spi-
ritus, vt fides nostra non sit in sapientia hominum,
sed in virtute Dei. Multi gloriantur de sapiētia mun-
dana, sicut Philippus de rebus naturalibus, stellarū
cursibus, disciplinis liberalibus, & Rhetoricis colo-
ribus, sed quādo nulla harum scientiarum huma-
narum saluat coram Deo æternaliter animam, sequi-
tur indè quòd illa optima & maxima sapientia esse
nequit. Nam talis sapientia stultitia coram Deo est,
sicut scriptum est Esa. 19. Perdam sapientiam sapien-
tum. Abdic. 1. Vbi sapiens, vbi scriba, vbi inquisitor
huius seculi? Loquitur de illis, qui Dominum non
glorificauerunt suis scientijs, sed euauerunt in suis
cogitationibus: dicentes enim se esse sapientes, stulti
facti sunt, Rom. 1. Sapientia igitur sapientiarum est,
cognoscere Christum, sicut propheta Hierem. dicit
9. cap. Nemo gloriatur in sua sapientia &c. Scire &
agnoscere Christum, est scire hoc secretum Dei, quòd
Deus vult propter Christum condonare peccata, &
donare salutem æternam pœnitentibus & credenti-
bus: & quòd ipsius opera, non nostra, nos iustificat
& saluant, si crediderimus. Hanc sapientiam nemo
huius seculi principum agnouit. 1. Corinth. 2. nobis
autem

autem reuelauit, inquit Apostolus, per Spiritum suum Deus. Et hæc scientia etiam fuit Dauidi reuelata, Psal. 50. Occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi. Matth. 11. Confiteor tibi pater, quia abscondisti hæc à sapientibus & prudentibus, &c. Hæc igitur sola scientia est ad salutem necessaria, quæ vel sola sine alijs sufficit, & sine qua aliæ nihil proderunt.

2.

Christus sic verè & rectè agnoscitur, si enim agnoscis & acceptas pro tua iustitia, pro tua sanctificatione, & pro tua redemptione, si ex corde credis, quòd ideò tibi sit datus à Deo Christus, sicut Apostolus dixit, quòd donatus sit nobis Christus à Deo ad quatuor, vt sit nostra sapientia cōtra doctos philosophos nostra iustitia contra Iudeos, qui propriam statuunt, nostra sanctificatio, ne quis præsumat se natura propria sanctū: nostra redēptio, ne quis gloriatur de operibus suis, vt semetipsum saluare possit, & mereri cælum. In hos fines si Christus agnoscitur & creditur, tunc scitur: & hoc est summum scire christiani hominis, atque hæc Fides facit christianum. Primò Christi

1. Cor. 1:

Rom. 10.

I.

est nostra sapientia coram patre, qui sumus vt oves errantes, Esa. 53. & 1. Cor. 1. inquit Apostolus, quoniam mundus per sapientiā Deum non cognouit, id est, oēs philosophi, Deū non glorificauerūt & laudauerunt rectè sua sapientia, placuit Deo, per stultū sermonē saluos facere credentes, nempe q̄ Christus crucifixus, est virtus Dei ad saluandū. Ad hoc credendū, Iudei petūt signa de cælo: Græci hoc cupiūt pbatum per humanā philosophiam: at nōs simplicissima fide credimus verbo, Mortuus est pro peccatis nostris, & credimus huic diuinę sapientię, q̄ tali via Deus vult per Christū saluos facere credētes: Etsi nos in nostra persona nō sumus sapientes corā Deo, in Christo tamen sumus sapientiores omnibus philosophis & doctoribus mundi In Christo reconditus est thesaurus

Rom. 4.

II.

sapientię Dei. Deindè Christus ex nostra iustitia corā Deo:

Deo: Nostra non potest subsistere, ideò nisi aliena, id est, Christi, iustitia reputabimur iusti, nunquã erimus iusti: at nobis credentibus, illius iustitia nostra erit. Et hanc cupit Apostolus ad Phil 3. cap. Non habens meam iustitiam quę ex lege est, sed quę ex Euangelio est, scilicet Iesu Christi, ideò Iudæi ex lege volentes propriam iustitiam statuere, iustitię Dei non subijciuntur. Et hæc est iustitia Dei, quę testificata est à lege & prophetis, & illa iustitia Dei, id est Christi, datur omnibus qui credunt in Iesum Christũ: hac oportet saluentur quotquot saluantur. nam & illa facit, vt & nos reputemur iusti. Ioan. 1. de plenitudine eius &c. Illa enim iustitia Dei extra nos est, & donatur nobis per Fidem, sicut pluuia terrę donatur: in illa iustitia scilicet Christi, quoniã mea est per Fidẽ, iustus & sanctus sum, nullum habeo peccatum vel scrupulũ conscientię, aut timorem, aut mortem: nam Christus est sine omni peccato, morte & Sathana liber. Et is mihi donatus est cum omnibus suis donis, Rom. 8. Qui dedit filium, quomodò non omnia cũ Filio? quo fit, vt quantis caro me accusat, & iustitia mea impura est & imperfecta, attamen spiritus lætus est, quia aliam iustitiam præter propriam habet, id est, Christi, ideò inquit propheta Psalm. 121. Latatus sum in his quę dicta sunt mihi, in domum &cæt. ideò Christianus nescit propriam iustitiam, de illa nõ gloriatur, quantis etiam exigatur: sed in hac Christi iustitia gaudet & latatur. Est ergò Christus iustitia nostra coram Deo & Sathana. Patet ergò, quàm sit periculosa fiducia bonorũ operũ, hoc est querere riuulum, & relinquere fontem. Ideò Apostoli vehementer vident & inculcant hanc Christi iustitiã qua saluamur & nõ propriã. Tertio, Christus est nostra sanctificatio. Nichil naturam nostram potest sanctificare, neq; cibus, neq; potus, neq; vestitus, aut vllum opus, præter Fidẽ Christi, 1. Cor. 6. Abluti & sanctificati estis in nomine Domini

Rom. 10.
Rom. 3.

III.

Domini

Acto. 15.

Domini nostri Iesu Christi. Fide purificans cor. Et Christus ait Ioan. 7. Pater, sanctifica eos per verbum tuum, nam sermo tuus veritas est. Per fidem ergo sanctificamur, locus solitarius, cibus moderatus, vestitus &cet. bene conducunt vt sanctitas retineatur. Sed ipse Christus per Fidem verbi sui nos sanctificat: Et nos in illo sumus sancti imputatiue coram Deo, quia nemo ab initio sanctus est reputatus, nisi qui crediderat. Et quotquot sanctificati sunt, hoc factum est per fidem verbi Dei. Quarto, Christus est nostra redemptio & liberatio, scilicet à maledictione legis, quã ipse impleuit Matt. 5. & à peccato, quia ipse pro peccatis mortuus est, Roman. 5. & à Sathana, quia non habet in eo quicquam, Ioan. 14. Et quoniam nobis Christus sic datus est, nihil iuris in nos credentes atque pœnitentes habebunt vel lex vel peccatum. Nam inquit Ioannes 10. Nemo potest ea de manibus meis eripere, id est, oues meas. Non est igitur aliud nomen sub cælo, in quo oporteat nos saluos fieri &cet. Felix ergo homo, cui datum est sic Christum agnoscere suam sapientiam, iustitiam, sanctificationem & redemptionem, vt solùm in Deo gloriatur, & nihil arroget sibi de sua sapientia, iustitia aut perfectione: Sed pauci sunt qui hanc habent gratiam: sic simplicibus verbis Apostolus docuit Christum apud Corinthios suos, &c.

3.

Insuper maximè cauendum est, ne talis suaui doctrina conscientie trahatur ad carnem, sicut plerique dicunt: Si Christus est mea iustitia, ergo non curo habere propriam. Nam iubet etiam Christus & exigit nostram iustitiam, Matth. 5. Nisi iustitia vestra abundauerit, &c. Et Paulus Ephes. 4. ait: Induite nouum hominem Vel qui dicunt, Christus est mea sanctitas, quid curo propriam? Nam & nostram exigit Deus, 1. Thess. 4. Hæc est voluntas Dei, sanctificatio vestra, vt abstinatis &c. Et 1. Cor. 6. Nescitis quia corpora vestra

*vestra templum sunt Spiritus sancti? ergo Scriptura
 exigit & docet nostram sanctificationem tam in ani-
 ma quam in corpore. Vel qui dicunt, Christus me re-
 demit, nulla sunt opera mea, nullius meriti. Nam o-
 bedientia præceptorum utriusque Tabule exigitur
 ab omnibus. Summa, nisi & nos fuerimus iusti, san-
 cti, fructificantes in fide, non retinebimus Christi sa-
 pientiam, iustitiam, sanctitatem, redemptionem: & no-
 stram iustitiam vult Deus ingentibus præmijs orna-
 re & gloria æterna. Videat ergo quisq; ne hanc sanã
 doctrinam in abusum vertat. Empti enim estis precio
 magno, inquit Apostolus 1. Cor. 6. ideò glorificate &
 portate Deum in corpore vestro. Et Zacharias Luc. 1.
 In sanctitate & iustitia coram ipso seruiamus omni-
 bus diebus nostris. At nostra iustitia non quietat con-
 scientiam, sed Christi: ideò vt firma sit, transfertur in
 Christum: Nos enim serui inutiles sumus, Luc. 17.
 Primam iustitiam Christi solam vrgēt Lutherani, nos
 Catholici vtranque. In persona Christi maior est san-
 ctitas, quam sunt omnia bona opera, & sanctitas om-
 nium hominũ totius mundi. In Christi persona ma-
 ior est iustitia, quam omnium hominum totius mun-
 di. Ideò propter Christi sanctitatem, iustitiam, merita
 sanguinis sui, capimus salutem, & non propter ope-
 ra nostra bona & iustitiam. Deindè maior & multò
 amplior est in persona Christi Gratia & redemptio,
 quam est iniquitas & malitia totius mundi. Vnica
 mors eius, efficacior est peccatis totius mundi, mor-
 te, atque inferno. Ideò quicumq; in illum crediderit,
 illi dicitur Ioannis 16. Confide, quia ego vici mun-
 dum, id est, ea quæ in mundo sunt, peccatum, mortem,
 Sathanam, &c. Hæc igitur est consolatio fidelium.
 Ante omnia ergo Christum, verbum, & opera passio-
 nis suæ oportet apprehendere fide, sic scilicet, vt il-
 lum suscipias tanquam donum & propinam, quod
 vel quam tibi Deus pater pro proprio gratis donat,*

vt tuus sit Christus, eiusque passio, meritum, opéra, ac si tu ipse hæc fecisses, quæ Christus pro te fecit: vt eius passio sit tua, ac si tu passus fuisses. Sic eius sapientia, iustitia, redemptio, &c. Esaia 9. Puer nobis natus est, filius datus est nobis. Rom. 8. Qui dedit nobis Filium, quomodo non omnia cum Filio? Ioan. 3. Vt vnigenitum suum daret, &c. Si nobis datus est, ergo noster: ergo & nostra sapientia, iustitia, redemptio. Hæc fides te Christianum facit, & liberat à peccato, morte & inferno: hæc fides dicitur iustitia, Rom. 4. Quandò ergo nunc sic Christum pro fundamento & capitali bono salutis nostræ habemus & apprehendimus, tunc sequitur alterum: nempe, vt Christum pro exemplo apprehendamus & imitemur, vt sicut ipse nobis benefecit, sic nos proximo nostro: Ipse fuit iustus, obediens, patiens, sanctus, diligens, non maledicens, &c. sic eum imitemur. 1. Petri 2. Christus pro nobis passus est, vobis relinquens exemplum, &c. Et 1. Corint. 11. Imitatores mei estote. Prima apprehensio Christi per fidem, acquirit nobis essentielle bonum, id est, remissionem peccatorum & vitam in Christo: altera, accidentale, hinc & in futuro, id est, specialia præmia. Sicut enim stella differt à stella, &c.

1. Cor. 15.

CAP. XXVIII

ARGUMENTA.

1. *In quo consistit regnum Christi, et qui sint in illo.*
2. *Quid sit regnum Sathana, & qui sint in illo.*
3. *Quomodo non nocebit credentibus, etiamsi adhuc sentiunt regnum Sathana in motibus animi & corporis.*

1.

Christus coram Pilato dixit Ioan. 18. Regnum meum non est de hoc mundo, id est, non est carnale aut temporale: ergo sequitur quòd est spirituale. Est igitur Christi